

СЪЗДАВАНЕ НА ДРУЖЕСТВОТО НА ИКОНОМИСТИТЕ АКАДЕМИЦИ В БЪЛГАРИЯ

Росица ЗЛАТИНСКА

Received: 6.07.2021

Available online: 1.12.2021

Abstract: *The main goal of this study is to present the initiation and the development of the Society of academic economists in Bulgaria. The text analyzes the main historical facts related to the conditions and motives for its creation. It also presents the goals and tasks, as well as the structure, management and financing of the organization.*

The emergence of the Society was part of the general flow of events that take place both nationally and internationally after the end of the World War I. The country was amongst the defeated nations in World War I. It lost territories, its production was destroyed and finances were shattered.

The Society of academic economists, was founded on June 1, 1926. It was situated in Sofia. Very soon the society expanded and branches were established in Gabrovo, Ruse, Varna, Burgas, Yambol and Sevlievo. The founders – 88 people altogether, were part of the academic staff of the Free University of Political and Economic Science. Some of the leading figures of the society were Andrey Lyapchev, prof. Petko Stoyanov, prof. Dimitar Dobrev, Konstantin Bobchev, etc. They all have completed their university education abroad. They were figures with great professional skills and an entrepreneurial spirit.

The Society of academic economists played an important role in promoting knowledge of economics. In the first year of its setting up the organization managed to attract supporters from all over the country and gained wide public popularity and support.

The Society of academic economists also published one of the most prestigious periodicals in economics in Bulgaria – the journal Economic thought. Editor-in-Chief of the journal was prof. P. Stoyanov and two were the contributing editors – P. Leshtov, PhD and Y. Petkov, PhD. The journal became an ambience for professional discussions and exchange of ideas.

Key words: academic economists, public organizations, Bulgarian economy, economic thought in Bulgaria, the journal ‘Economic thought’, entrepreneurial spirit

JEL: N00, L30

Условия и предпоставки

Появата на Дружеството на икономистите академици в България е част от общия поток на събитията, които протичат, както в национален, така и в международен мащаб след края на Първата световна война. Страната изживява всеобхватна и дълбока криза – политическа, икономическа, социална, морална и духовна. Понесени са скъпи човешки жертви, огромни материални и финансови щети (Роров, 1925), териториални загуби, а идеята за национално обединение остава обречена и завинаги вписана в героичния летопис на българския народ. Така, трите войни (1912–1918 г.) довеждат до сътресение на капитализма в България и се превръщат във водораздел в последващото ѝ развитие (Industry development, 1990, p. 114).

Изпитания, нестихваща проблемност и все нови предизвикателства слагат отпечатък върху обществения живот през целия междувоенен период. Това императивно налага необходимостта от мобилизация и канализиране на действията на представители от всички социални групи, за да се преодолеят последиците от войните и в страната да се възстанови нормалния ритъм на работа във всички обществени сфери.

Още повече това се налага поради все по-тясното обвързване на България с динамиката на процесите и с колебанията в стопанската конюнктура на световния капитализъм.

Именно в такива комплексни, трудни условия и в хода на търсене на решения за преодоляване на задълбочаващите се икономически и социални проблеми, както и да се отговори на световните тенденции, се заражда идеята за създаване на Дружеството на икономистите академици в България. Стремещт на основателите е чрез методите на научното мислене обществото да се запознае с основните причини и последици на определени стопански, финансови и социални явления. Същевременно те да бъдат обективно и всеобхватно „осветлени“, което да даде верен ориентир на управляващите при взимането на конкретни решения по актуалните стопански въпроси.

Наред с конкретните исторически условия, налице е и друга предпоставка, която предопределя появата на дружеството на икономистите академици. Неговите инициатори и основатели са част от вече формирания и утвърден образован елит на страната. Това се вписва в общата роля на интелектуалците, които правят своите научни разработки и повлияват (в една или друга степен) при вземането на дадени държавни решения в стопанската сфера. Също толкова важно е обстоятелството, че повечето от интелектуалците са активни участници в политиката и са имали пряка възможност да определят стопанската активност на държавата, ръководейки съответните министерства или парламентарни комисии (Vachkov, 2014).

В горния контекст, картината трябва да се допълни с важните факти, свързани със създаването и успешната образователна дейност на висшите икономически училища в София, Варна и Свищов. Те стават новите притегателни центрове на научен и интелектуален живот в страната. Именно от средата на Свободния университет в София тръгва идеята и се осъществява нейната реализация за създаване на специализирано дружество от професионални икономисти.

Междувременно до края на 20-те години в икономическото развитие на страната се отбелязва относителна стабилизация. Частично се преодоляват някои от последиците на Първата световна война, изпълнени с критични моменти и драматични обстоятелства. Създават се условия страната да премине в етап на възходящо развитие на българското стопанство (Dimitrov, 2014). Твърде скоро обаче, идва ново изпитание.

В периода 1929–1933 г. светът е обхванат от най-голямата и продължителна икономическа криза до тогава, известна като „Голямата депресия“. България също попада в нейните центробежни процеси, като първите признаци на кризата се забелязват в края на 1929 г., а най-засегнато е селското стопанство (Sazdov, Popov, & Spasov, 2003, p. 723). Световната стопанска криза има неблагоприятен ефект и върху останалите сектори на икономиката – външната и вътрешната търговия, банковата и финансова система на страната.

През този труден за страната ни период управляващите предприемат редица конкретни мерки с цел преодоляване на последиците от световната депресия и избягване на икономическата разруха (Berov, 1974, p. 139). Нестабилна и непоследователна, водената стопанска политика не успява да постигне желаните резултати. Често опитите на държавата да се справи с последиците от кризата имат по-скоро политически, а не очаквания икономически и социален ефект.

Това поставя редица въпроси във фокуса на оживени дискусии сред стопанските и обществените среди, в които видни български икономисти отстояват своите позиции (Penchev, 2017). Сред тях активно участие взимат членовете на Дружеството на икономистите академици, чиито мнения, оценки и препоръки са ценни не само от теоретично, но и от практическо гледище. Те ще бъдат разглеждани в следващото изложение.

Учредяване, организация и управление

Дружеството на икономистите академици е основано на 11 юни 1926 г. Идеята му е, на базата на задълбочено разглеждане и изучаване на съществени проблеми, засягащи икономиката на страната, да се търсят начини за тяхното решаване. Седалището на дружеството е в София. Целите, съставът, управлението и материалните му средства се регламентират в приетия и утвърден от

Министерството на вътрешните работи и народното здраве Устав на дружеството на българските икономисти академици. Учредители са 88 души, част от академичния състав на Свободния университет за политически и стопански науки (Veleva, Penchev, & Dimitrov, 2010). В състава на дружеството влизат редовни, спомагателни и почетни членове. В Устава се посочва, че редовен член може да е всеки придобил висше образование в областта на стопанските, финансовите и търговските науки. Към спомагателните членове се отнасят тези, които все още следват в една от изброените по-горе три области. Лицата, отличили се с „ценни икономически трудове“, или имащи „общопризнати заслуги в стопанския живот на страната“ могат да се избират за почетни членове на дружеството¹. Приемането на редовни и спомагателни членове става по решение на управителния съвет, а почетните такива се избират от общото събрание на Дружеството на икономистите академици.

В Правилника за прилагане на Устава на Дружеството на българските икономисти академици се посочват и случаите, в които членството в дружеството се губи: при неплащане на членски внос в рамките на три месеца, при извършване на действия противоречащи на устава и интересите на дружеството и при нежелание от страна на дадено лице да членува в организацията². Дружеството остава отворено за всеки, който иска да стане негов редовен член, като изискването е да има образователен ценз.

Към органите на управление се отнасят: Общото събрание, Управителният съвет (УС) и Контролната комисия. Съгласно устава на дружеството УС свиква ежегодно общо събрание, на което се разглеждат по-важните въпроси, касаещи организацията, структурата, бюджета и дейността на дружеството. В Управителния съвет влизат 12 души, които се избират за период от две години. Това са председател, двама подпредседатели, секретар, касиер, домакин и 7 съветници.

Контролният съвет се състои от трима редовни и двама запасни члена. Техният мандат е дванадесет месеца. В този период те са длъжни поне веднъж да извършат проверка на сметките и инвентара на дружеството³. В Контролният съвет са участвали – П. Врингов, К. Костов, Г. Кременски и др. (Management board, 1931, p. 210).

Четири са основните източници, от които Дружеството набавя финансови ресурси. Това са: средства от членски внос, от продажба на изданията си, от експлоатацията на дружествените имоти и от дарение и субсидии. Съгласно устава на

¹ Устав на Дружеството на българските икономисти-академици, 1926, с. 2.

² Правилник за прилагане на устава и за вътрешния ред на Дружеството на българските икономисти академици, 1927, с. 4.

³ Пак там, с. 4.

дружеството всички събрани суми постъпват в касата, а от там касиерът ги внася в петнадесет дневен срок в някои от кредитните учреждения в страната.

Мисия и цели на дружеството

Дружеството на икономистите академици има експертен и професионален характер, което се обвързва непосредствено и с неговата мисия – да принася обществена полза на страната. Същевременно то се създава, за да „обедини икономистите академици в България и да служи на техните професионални и научни интереси“, като дава нов тласък за развитието на научната мисъл у нас⁴. Именно в тези два основни аспекта трябва да се открие дълбокия исторически смисъл на това дело. Принципната идея за създаване на дружеството, която е следвана през целия период на неговото съществуване е – **да се утвърждава компетентността** във всички отрасли на народното стопанство, както и в държавното управление.

Редовно организирани и провеждани срещи от членовете на дружеството стават сцена на широки обсъждания и дебати по актуални въпроси и проблеми, касаещи стопанския живот на страната. На тях се представят различни позиции, аргументирани гледни точки, критични коментари, но най-важното – дават се определени препоръки и се формулират някои алтернативни решения.

Водещите личности

Всички членове на дружеството, според идейния замисъл на неговите создатели, са високообразовани икономисти, свързани с академичните среди. Преобладаващата част са авторитетни учени, с утвърден престиж в България и чужбина, видни и популярни общественици, заемащи високи административни и държавни позиции. Това е солидна гаранция за провеждането на високо професионално ниво, качествена и общополезна работа на дружеството. Личности, съчетаващи своя практически опит, своите преки наблюдения с високо теоретична подготовка на европейско и световно ниво.

Една от най-авторитетните фигури в дружеството е Андрей Ляпчев. Той е европейски възпитаник, учил финансови и стопански науки в Цюрих, Берлин и Париж, преподавател в Свободния университет. Както е известно, дълги години той е титуляр в различни министерства (на търговията и земеделието, финансовото и военното м-во), а през 1926–1930 г. е министър-председател. Въпреки големите си държавни ангажименти той остава верен на каузата на дружеството и продължава участието си в неговия живот.

⁴ Устав на Дружеството на българските икономисти академици, 1926, София, с. 1.

Друга известна личност в Дружеството на икономистите академици е проф. Петко Стоянов. Той също учи в чужбина, като завършва право в Санкт Петербург, специализира финансови и стопански науки в Мюнхен. Преподавател е в Софийския и в Свободния университет. Членува в редица дружества и съюзи, сред които Българско икономическо дружество, Съюза на учените в България, Световния демографски съюз и др., главен редактор е на сп. „Стопанска мисъл“ (Veleva, Penchev, & Dimitrov, 2010).

В определен период от дейността на дружеството за подпредседател е избран проф. Димитър Добрев. Той завършва висше образование в Германия. Неговата научна кариера е свързана със Свободния университет, където преподава по теория на счетоводството, индустриално счетоводство, икономика на предприятието, става главен редактор на „Списание на Съюза на счетоводителите“ (Veleva, Penchev, & Dimitrov, 2010).

Друг член на дружеството и част от преподавателите в Свободния университет е д-р Константин Бобчев. Той получава икономическо образование в България, Русия и Германия. През 1934–1935 г. със стипендия от Рокфелеровата фондация специализира в London School of Economics (Nenovski, & Penchev, 2013). Основните му научни интереси, които са с приносен характер, са свързани с теорията и практиката на международната търговия (Nenovski, & Penchev, 2013). В определен период от живота си работи в Министерството на търговията, промишлеността и труда, а също и преподава в Свободния университет – София, във Висшата кооперативна школа и др. (Veleva, & Piponkova, 2014 p. 237).

В състава на УС на дружеството е и подполковник Георги Симеонов. И той както изброените по-горе лица, е свързан със Свободния университет. Избран е за председател на Дружеството на завършилите Свободния университет и главен редактор на неговия печатен орган – вестник „Академически глас“ (Veleva, Penchev, & Dimitrov, 2010).

Посочените биографични сведения (макар и в едър план) показват, че в дружеството участват и то се ръководи от високо образовани специалисти в областта на стопанските науки. Те са авторитети с голяма професионална компетентност и предприемчив дух. Широките научни и практически познания, съчетани с висока обществена ангажираност обясняват активното им отношение по актуални стопански въпроси. Като се опитват да сътрудничат с управляващите политически кръгове те работят за решаването на ключови политически, стопански, финансови и законодателни проблеми.

Списание „Стопанска мисъл“

Списание „Стопанска мисъл“ е основано през 1929 г., като научен орган на Дружеството на българските икономисти академици. Неговият Управителен съвет определя програмата на изданието. В редакционния комитет на списанието се включват проф. П. Стоянов, който е главен редактор и съредактори – д-р П. Лещов и д-р Й. Петков. Списанието излиза веднъж на три месеца.

Първият брой на изданието е с тираж от 2000 екземпляра. На страниците му се отразяват въпроси за актуалното състояние и развитие на икономическата теория и стопанска практика у нас и в други страни. Това се поднася в публикации, които носят всички характеристики на сериозни и задълбочени научни изследвания от българските икономисти. Предлагат се също анализи и мнения на чуждестранни учени, засягащи различни области от икономическия живот, особено при дискуссионни въпроси от теорията и обществената практика.

В списанието се поместват различни монографични изследвания, анализи на отделните отрасли на стопанството на страната ни, правят се прегледи на стопанския и финансов живот в чужбина, правят се библиографски прегледи в областта на българската и световна икономическа наука и др. Отпечатването на периодичното издание става факт благодарение на постоянното сътрудничество на дружествените членове. То се явява връзката между членовете в София и тези от провинцията.

„Стопанска мисъл“ става своеобразна трибуна за научно-публицистична дейност, за свободно изразяване на мнения, място за дискусии по всички важни въпроси, които вълнуват обществото. Но най-важното предоставя професионални и експертни оценки за различни области от икономическия живот и посочва решения на водещите проблеми. Издаването на списанието е съпроводено с редица финансови трудности, но Управителният съвет, начело с редакционния комитет съумяват да се справят с тях.

Членовете на дружеството полагат големи усилия за усъвършенстването на списанието „Стопанска мисъл“ и достигането му до висотата на „големите европейски стопански списания и архиви“ (Management board, 1931, p. 211), както и разширяване на кръга на неговите читатели и последователи. То намира широка аудитория сред лицата, интересувани се от въпроси за националното ни стопанство. Популярността идва от задълбоченото изучаване на клоновете на стопанския и финансов живот на страната и посочване на възможните пътища за преодоляване на проблемите и постигане на така желаните успехи.

За кратък период изданието успява да се утвърди и докаже като „най-сериозно и най-добро българско стопанско списание“ (Management board, 1931, p. 211). Тук, трябва да се подчертае факта, че в страната съществува многобройна специализирана стопанска периодика и книжнина, което създава условия за

силна конкуренция. Положителна оценка на списание „Стопанска мисъл“ се дава и от други печатни органи. Такова е списанието „Академически глас“ (стопански месечник, издаван от организацията на завършилите Свободния университет). На неговите страници се посочва, че в списание „Стопанска мисъл“ с вещина се засягат и разглеждат редица актуални въпроси от стопанската действителност на страната (Karaniĳolov, 1933, pp. 165-166).

Показател за значимостта на изданието е фактът, че днешното списание „Икономическа мисъл“, което се издава от Института за икономически изследвания при БАН е наследник на списанието „Стопанска мисъл“.

Из летописа на дружествения живот

Първите години от създаването на Дружеството на икономистите академици са посветени преди всичко на активна организационна дейност, за да се съберат кадри не само от столицата, но и от цялата страна чрез създаване на мрежа от клонове на дружеството. Развива се интензивна научна дейност и активно се работи по популяризиране на поставените цели.

Две години след основаване на дружеството, през 1928 г. е създаден първият негов клон в град Габрово. На следващата 1929 г. се оформят още три нови клона в градовете Русе, Бургас и Ямбол. Малко по-късно местни дружества се създават във Варна, Пловдив и Севлиево (Management board, 1929, p.174). Клоновете от провинцията и седалището в София се намират в непрекъсната координация и връзка. Членове на дружеството от София често посещават отделните клонове като изнасят реферати, целящи насърчаване на дейността им.

Приоритетна за дружеството е научно-професионалната дейност. Това съответства на поставената цел да се убедят ръководните фактори в необходимостта да се даде път на компетентността при решаване на стопанските въпроси. Основна форма са провежданите редовни ежеседмични дружествени научни срещи-публични реферати, засягащи ключови въпроси от стопанството на страната (Management board, 1931, p. 211). За тях е избран петъчният ден, когато пред присъстващите се изнасят публични реферати и се правят обстояйни обсъждания по тях.

В теоретичен и практически план се коментират и анализират основни и текущи актуални проблеми от стопанския живот на страната. Дават се ценни препоръки за пътищата, подходите и формите за тяхното решаване. Именно разгръщането на научната дейност в рамките на дружеството му дава широка гражданственост и обществена популярност. Само за първите години са осъществени 6 дружествени срещи, на които са изнесени 30 реферати. Актуалността на засегнатите в тях теми предизвикват обширни дебати и обсъждания, които се водят на високо професионално ниво. С голяма енергия, задълбоченост и обективност

икономистите академици обединяват своите познания, за да получат разрешение на сложните икономически проблеми.

Показателен е периода на Голямата депресия (1929–1933), която засяга и изправя пред сериозни трудностите и българската икономика. Управителният съвет на дружеството изготвя и изпраща Мемоар до министър-председателя и редица министри от правителството на Народния блок. В него те посочват, че поемат ангажимент да разгледат и научно да изучат различни стопански въпроси, чрез което да се търсят начини за преодоляване на последиците от кризата (Management board, 1931, pp. 169-170).

Чрез дейността си икономистите, членове на дружеството, работят за търсенето, намирането и премахването на причините, довели до стопанската криза в страната ни. Дават своето компетентно мнение и предупреждават властите за конкретни опасности и проблеми. Често се случва и да отправят аргументирани критики към управляващите, да оспорват техните решения и действия, определяйки ги като неефективни и неадекватни. Като пример икономистите академици подлагат на критичен анализ взаимоотношенията между управляващите и търговско-индустриалните камари. В реферат, поместен в научния орган на дружеството- списание „Стопанска мисъл“ се представят основни характеристики на търговско-индустриалните камари и тяхната връзка с държавата, в лицето на управляващите (М, 1929, pp.158-164).

В реферата се коментират текстове от закона за индустриалните камари (специално чл. 5). Предписанието е всички министерства да се „съвещават задължително с камарите“ по определени въпроси, каквато е практиката до тогава. Това се отнася за: изработване на нови законопроекти, относно търговията, занаятите и индустрията или техни допълнения; откриване на професионални училища и борси; организиране на житните и други тържища и др. Отправена е критика към министерствата, които не само не се допитват до камарите при изготвяне на законопроекти, но често и напълно ги игнорират, като директно внасят законопроектите за разглеждане в Народното събрание, което е нарушение на закона.

В този контекст, икономистите академици определят съставителите на законите като „много самонадеяни и претенциозни“, лица, които „не могат да търпят чуждо мнение“. Освен основателната критика към управляващите, обективно се посочват и определени недостатъци в дейността на самите камари. Икономистите твърдят, че има случаи, в които мненията и препоръките, които дават камарите са противоречиви и непоследователни. Обяснение на това те търсят в различните интереси на членовете от трите съсловия на камарите, финансовата им зависимост от определени лица или кредитни институции и др. (М, 1929, pp. 158-164).

Заклучителни бележки

Идеята за създаването на Дружеството на икономистите академици се заражда спонтанно в научните среди и намира благоприятна почва и последователи в лицето на видни български икономисти. Водеща тяхна цел е да осведомяват българското общество по актуалните въпроси на времето.

Като цяло дейността на дружеството трябва да се оцени положително и по достойнство в няколко аспекта:

- Формиран е организационно още един център на интелектуалния и научен елит, който да работи активно за България;
- Издигането на принципите за компетентност и професионализъм напълно отговарят на актуалните нужди за модернизиране на държавно-административните структури в страната на всички равнища;
- Активното участие на дружествените членове (под различна форма) в обсъждането на дискуссионни проблеми, особено в периода на Голямата депресия, е един сериозен професионален отговор очакван от обществото да бъде обективно информирано за състоянието на икономиката и социалните процеси;
- Дейността на дружеството на икономистите академици, която непосредствено се свързва с интерпретацията и тълкуването на икономическите и социални процеси в страната (във фактологичната им конкретика), се прави в подчертано критичен тон. Това по същество се превръща в своеобразен коректив на изпълнителната власт. В определена степен, тя е принудена да се съобразява и да се придържа към обективността на критиките, особено когато се правителствата правят своите официални коментари по текущите проблеми.

Друг е въпросът, че при следване курса на стопанската политика надделяват политическите мотиви и са пренебрегвани някои рационални предложения направени от дружеството. Същевременно трябва да се отчете обстоятелството, че част от предлаганите от икономистите решения могат да са теоретично добре обосновани, но трудни за приложение в реалната икономическа обстановка в България.

За положителната оценка на Дружеството на икономистите академици говори и факта за бързо нарасналата му популярност и увеличаване кръга на неговите последователи. Структурата на дружеството бързо се развива и обогатява, за да се превърне в една устойчива форма. Такъв вид обединение, каквото е Дружеството на икономистите академици в България, показва високата степен на ангажираност на част от обществото по водещи теми и въпроси. Разкрива се желанието на определен кръг високо образовани и предприемчиви лица да работят безвъзмездно в полза на обществото и на страната си.

REFERENCES:

- Dimitrov, M 2014, *The state and the economy in Bulgaria between the two world wars 1919–1939*, Sofia: Izdatelski kompleks – UNSS. [Димитров, М 2014, *Държавата и икономиката в България между двете световни войни 1919–1939 г.*, София: Издателски комплекс – УНСС].
- Industry development in Bulgaria*, 1990, Sofia: Nauka i izkustvo. [*Развитие на индустрията в България*, 1990, София: Наука и изкуство].
- Karanikolov, H 1933, ‘Society life’, *Economic Thought*, vol. 3, no. 4, pp. 165-166. [Караниколов, Хр 1933, „Дружествен живот“, *Стопанска мисъл*, год. 3, кн. 4, с.165-166].
- M, M 1929, ‘Chamber of commerce and industry and national economy’, *Economic Thought*, vol.1, no. 2, pp. 158-164. [М, М 1929, „Търговско-индустриалните камари и народното стопанство“, *Стопанска мисъл*, год. 1, кн. 2, с. 158-164].
- Management board 1929, ‘Society life’, *Economic Thought*, vol. 1, no. 2, p. 174. [Управителен съвет 1929, „Дружествен живот“, *Стопанска мисъл*, год. 1, кн. 2, с. 174].
- Management board 1931, ‘Society life’, *Economic Thought*, vol. 2, no. 3, pp. 169-170. [Управителен съвет 1931, „Дружествен живот“, *Стопанска мисъл*, год. 2, кн. 3, с. 169-170].
- Management board 1931, ‘Society life’, *Economic Thought*, vol. 2, no 4, pp. 210-211. [Управителен съвет 1931, „Дружествен живот“, *Стопанска мисъл*, год. 2, кн. 4, с. 210-211].
- Nathan, Zh 1989, *Economy of Bulgaria until the socialist revolution*, Sofia: Nauka i izkustvo. [Натан, Ж 1989, *Икономика на България до социалистическата революция*, София: Наука и изкуство].
- Nenovski, N, & Penchev, P 2013, ‘A historical look at protectionism in Bulgaria and Romania. The protectionist theories of Mihail Manoilescu (1891–1950) and Konstantin Bobchev (1894–1976)’, *Economic studies*, vol. XXII, no. 2, pp. 3-44. [Неновски, Н, & Пенчев, П 2013, „Исторически поглед към протекционизма в България и Румъния. Протекционистичните теории на Михаил Манойлеску (1891–1950) и Константин Бобчев (1894–1976)“, *Икономически изследвания*, год. XXII, 2, с. 3-44].
- Penchev, P 2017, ‘Managed economy and economic planning – theoretical analyzes and debates among Bulgarian economists in the 1930s’, *Research Paper of UNWE*, issue 2, pp. 129-167. [Пенчев, П 2017, „Ръководено стопанство и икономическо планиране – теоретични анализи и дебати сред българските икономисти през 30-те години на XX век“, *Научни трудове на УНСС*, бр. 2, с.129-167].
- Popov, K 1925, *The financial burdens of Bulgaria on the implementation of the Treaty of Neuilly-sur-Seine*, Sofia: Pechatnica B. A. Kozhuharov. [Попов, К 1925,

Финансовите тежести на България по изпълнението на Ньойския договор, София: Печатница Б. А. Кожухаров].

Sazdov, D, Popov, R & Spasov, L 2003, *History of Bulgaria 681–1944*, vol. 2, Sofia: Sofia R. [Саздов, Д, Попов, Р & Спасов, Л 2003, *История на България 681–1944*, Т. 2, София: София Р].

Vachkov, D 2014, ‘The intellectuals and the definition of the economic policy of Bulgaria in the 1920s.’, in *Proceedings of an international conference on ‘Intellectuals and / or Politics’*, Sofia: New Bulgarian University. [Вачков, Д 2014, „Интелектуалците и определянето на стопанската политика на България през 20-те години на XX век“, в *Сборник от международна конференция на тема: „Интелектуалците и/в политиката“*. София: Нов български университет].

Veleva, L, Penchev, P & Dimitrov, M 2010, *90 years University of National and World Economy*, Sofia: Stopanstvo. [Велева, Л, Пенчев, & Димитров, М 2010, *90 години Университет за национално и световно стопанство*, София: Стопанство].

Veleva, L & Piponkova, L 2014, *Stefan Bobchev 1853–1940*, Sofia: Izdatelski kompleks –UNSS. [Велева, Л & Пипонкова Л 2014, *Стефан Бобчев 1853–1940*, София: Издателски комплекс – УНСС].

Correspondence address:

Rositsa Zlatinska – PhD

Sofia University “St. Kliment Ohridski”,

Faculty of Economics and Business Administration,

125 Tsarigradsko Shosse Blvd., bl. 3, 1113, Sofia

E-mail: r.v.z@abv.bg

Web of Science Researcher ID: AAZ-8898-2021

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8643-699>